

ikke videre opholde mig ved denne Sag, da det jo staaer i den høitærede Ministers Magt at gjøre de Forandringer i saa Henseende, som maatte være hensigtsmæssige. Til disse hensigtsmæssige Forandringer regner jeg ganske vist, at det blev mindre nødvendigt at henvende sig til Embedsmænd og mere til hanblende Folk om Stempelpapir. Endvidere haaber jeg, at den høitærede Minister vil finde, at det vil være en fordelagtig Forretning for den Kongelige Kasse, om det blev gennemført, som Lovven berettiger ham til, nemlig at give 4 pCt. Rabat paa Salg af Stempelmærker. Dersom Folk kunde kjøbe her paa Udsalgsstedet med 4 pCt. Rabat de Stempelmærker, som Loven bemyndiger Ministeren til at sælge med denne Rabat, nemlig Stempelmærker indtil 2 Rdl., vilde det foranledige, at en Mængde Papir blev kjøbt paa denne Maade, og at Brugen deraf blev almindeligere.

L. C. Pedersen: Siden dette Forslag var til første Behandling, og jeg reiste det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler omstændelig har diskutere, har ogsaa jeg modtaget ikke saa faa Andragender om at formaae den høitærede Indenrigsminister til at besørge Stempelpapirforhandlingen paa den Maade, som af den ærede sidste Taler blev anviist. Jeg tillader mig derfor ganske at slutte mig til, hvad han har udtalt.

Tscherning: Jeg har af hvad jeg hørte forrige Gang, Lovforslaget var til Behandling, ikke kunnet komme til den Erkjendelse, at her var nogen Anledning til at gjøre til en fast gageret Post en saadan, som har været beklædt af en Konstitueret med en særdeles Dygtighed i en Række af Aar, og som det er min Overtydning ikke bør beklædes af en fast Embedsmænd, men af en Mand i en saadan Stilling som den nævnte. Jeg skal derfor stemme imod Lovforslaget.

Indenrigsministeren: Ibet jeg ikke skal blande mig i hvad de ærede Medlemmer ville stemme for, skal jeg bringe i Erindring, at Følgen af, at dette Lovudkast ikke bliver vedtaget, vil være, at de to Embedsmænd, hvorom

her er Tale, ville faae en større Gage, end her er foreslaaet, og jeg maa bemærke, at Forslaget ikke gaaer ud paa at oprette nye høiere gagerede Poster, men tværtimod paa en Nedsættelse i Gagerne, og Lovudkastets Forfættelse vil derfor medføre, at der ansættes to Embedsmænd, om ogsaa under en anden Benaevnelse, med en høiere Gage.

Hvad det andet af de fremhævede Punkter angaaer, kan jeg kun ønske, at Besværinger eller Andragender om Udvidelse af Forhandlingen af Stempelpapir maatte blive henvendte til Ministeriet og ikke til Medlemmer heraf Thinget; thi jeg har fra det første Dieblit af erklæret mig villig til, hvor der maatte være en passende Anledning, at gjøre en Udvidelse i denne Henseende; men der er ikke til Ministeriet indkommet en eneste Begjæring i saa Henseende, og altsaa har ikke et eneste Afslag fundet Sted. — Hvad det næste Punkt angaaer, har jeg tidligere gjort opmærksom paa, at det undrer mig, at man ikke enten lader Paastanden falde eller ogsaa gjendrøver mig. Om Folk skulle have Ret til at kjøbe mod en Rabat af 4 pCt., vil være et reent finantzielt Spørgsmaal for Statskassen, og det vilde føre til, at Forhandlingsprocenterne, der nu ere ansatte til 2 pCt., heelt igjennem vilde blive forhøiede til 4 pCt., og om det vilde være fordelagtigere for Statskassen eller ikke, er et Spørgsmaal, som fortjener nærmere Overveielse, og som jeg ikke skal indlade mig paa at afgjøre her, og som ialtfald ikke afgjøres ved, at man ignorerer denne Indvendning. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at under eet Forhold vilde det ikke være fordelagtigere, nemlig naar en Mand gif op i Stempelkontoirot og kjøbte for 100 Rb. Papir imod en Rabat af 4 pCt., gif ned og tørrede sine Stykker derpaa og kom derpaa tilbage og fordrøede, imod en Afgift af 4 ß for Stykket, Pengene tilbagebetalte, det vilde i saa Fald ganske vist være en daarlig Forretning for Stempelpapirssælgerne.

M. Sage: Det forekommer mig dog, at det ikke vilde være saa ganske hensigtsmæssigt, saaledes at udelukke Folk fra at henvende sig til Medlemmer af Thinget om en her foreliggende Sag. Naar Rigsdagen er samlet og et